

ВНЗ, що належать до сфери управління МВС (підготовка слідчих, детективів, експертів-криміналістів, командирів тощо); третій рівень - підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації керівного складу відповідно до навчальних програм з управлінським спрямуванням (управління та адміністрування, військове управління тощо) на базі НАВС (в перспективі не виключається створення академії управління).

Сербин Р.А., проректор Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник

ШАХРАЙСЬКІ СХЕМИ У СФЕРІ БЛАГОДІЙНИЦТВА

Загострення соціальних проблем у світі є підґрунтям усвідомлення своїх потреб окремими групами населення, поштовхом для кристалізації запитів на соціальні послуги. Задоволення таких потреб стало можливим через розповсюдження соціальної благодійності, яку на добровільних засадах надають доброчинні фонди, неурядові організації, приватні особи.

Особливої значущості для нашої держави ця сфера життєдіяльності суспільства набула в останні роки, у тому числі у зв'язку з подіями, що відбуваються на Сході й Півдні України, та зі значним зростанням чисельності людей, потребуючих різноманітної допомоги (вимушені переселенці, мешканці окупованих територій, учасники бойових дій, особи з інвалідністю та інші). У результаті наша держава за індексом благодійності протягом останніх п'яти років піднялася зі 151 місця серед держав світу на 103.

Офіційно на даний час в Україні зареєстровано 13 тис. 620 благодійних фондів. За результатами проведеного дослідження з'ясовано, що тільки за останні два роки на допомогу хворим та захист держави українці витратили більше 10 мільярдів гривень. Це свідчить про те, що українці навчилися допомагати знедоленим і тим про кого не в змозі піклуватися держава [1].

Про те, відзначаючи позитивні сторони благодійництва важливо зауважити, що нині, виходячи із повідомлень засобів масової інформації, у державі існує чимало «шахрайських схем» у цій сфері.

За даними Асоціації благодійників України, майже з 14-ти тисяч зареєстрованих благодійних фондів, реально працюють до тисячі. Інші просто обманюють українців, привласнюючи собі гроші.

Можна навести значну кількість прикладів діяльності «благодійницької мафії». Так, наприклад проведене ексклюзивне розслідування журналістами програми «Гроші» показало, що дохід «псевдо благодійної» організації з штатом 200 осіб складає в місяць близько 3 млн. гривень. Як правило головним елементом цього «бізнесу» є спекулювання на АТО та хворих дітях.

Особливого резонансу в Україні набули так звані благодійні організації як: «Дитячі долоні», «Сильні люди», «Знедолені діти», «У ритмі серця», «Дев'ять життів», «Людський промінь світла», «Спілка матерів», «Опора Віра Любов» і т. д. і від імені цих організацій здійснювали збір пожертвуваль на лікування учасникам АТО за кордоном [2].

Однак наведені організації, які спекулюють на благодійності є лише невеликою часткою, які було викрито, оскільки як зауважують експерти простежити, чи справді гроші доходять до тих, для кого їх збирають, дійсно дуже важко.

Загалом проблем у сфері благодійництва є більше, ніж досить. Укraj негативно на рівень, ефективність і результативність благодійності впливають недосконалість відповідної державної політики, насамперед через не пріоритетність досліджуваної сфери для суб'єктів формування цієї політики, недоліки та суперечності в нормах і положеннях національного законодавства, яким регламентується здійснення благодійності, складність порядків застосування засобів адміністрування відповідних правовідносин, відсутність дієвих механізмів координування, контролю та моніторингу за благодійництвом і взаємодії його суб'єктів під час формування, прийняття та реалізації законодавчих, фінансових і політичних рішень, що мають або можуть мати вплив на

здійснення благодійності, а також недостатня дослідженість як із наукової, так і з практичної позицій, кращого міжнародного досвіду зі здійснення благодійної діяльності та ймовірних перспектив його використання.

Крім того, серед негативних чинників розвитку благодійництва можна виокремити відсутність політичної волі та політичного інтересу до проблематики благодійництва, заполітизованість діяльності благодійних організацій, штучне обмеження сфер та форм здійснення благодійної діяльності, неналежний рівень поінформованості благодійників, бенефіціарів та інших суб'єктів за тематикою благодійництва, подеколи шахрайське нецільове освоєння благодійної допомоги, недовіра суспільства до благодійників, а благодійників - до державних інституцій та бенефіціарів, фінансово-економічна криза в Україні тощо.

Отже, за таких умов виникає потреба в комплексному дослідженні генезису становлення та розвитку благодійництва, змісту та особливостей благодійної діяльності, характеристик функціонування благодійних організацій, засобів механізму адміністративно-правового регулювання благодійництва та суб'єктів здійснення благодійної діяльності, а також розробленні на цій основі пропозицій і рекомендацій стосовно удосконалення державної політики в досліджуваній сфері та національної практики її реалізації.

Список використаних джерел

1. Європейська благодійність: [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://gazeta.dt.ua/socium/yevropeyska-blagodiynist-mi-i-voni.html>.
2. УМВС назвали шахрайські «благодійні» фонди: [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://ua.korrespondent.net/ukraine/3507975-u-mvs-nazvaly-shakhraiski-blahodiini-fondy>.